

Η Κατήχηση των εργατών

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς ονομάζεσαι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μισθωτός.

Ε: Ποιοι είναι οι γονείς σου;

Α: Ο πατέρας μου ήταν μισθωτός, καθώς και ο παππούς μου και ο προπάππος μου. Αλλά οι πρόγονοί μου ήταν δουλοπάροικοι και σκλάβοι. Η μάνα μου ονομάζεται Φτώχεια.

Ε: Από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις;

Α: Έρχομαι από τη Φτώχεια και πηγαίνω στην Εξαθλίωση, περνώντας από το νοσοκομείο όπου το κορμί μου θα χρησιμεύσει για τα πειράματα στα καινούργια σας φάρμακα και για τις έρευνες των γιατρών που περιθάλλουν τους προνομιούχους του Κεφαλαίου.

Ε: Πού γεννήθηκες;

Α: Σε μια σοφίτα, κάτω από την στέγη του σπιτιού που έχτισε ο πατέρας μου και οι συναδελφοί του.

Ε: Ποια είναι η θρησκεία σου;

Α: Η θρησκεία του Κεφαλαίου.

Ε: Ποια καθήκοντα σου επιβάλλει η θρησκεία σου;

Α: Δυο κύρια καθήκοντα: το καθήκον της παραίτησης και το καθήκον της εργασίας. Η θρησκεία μου επιβάλλει να παραιτηθώ από τα δικαιώματά μου πάνω στη γη, την κοινή μας μητέρα, πάνω στα πλούτη που κρύβουν τα σπλάχνα της, πάνω στην γονιμότητα του εδάφους της και την γονιμοποίησή της από τη ζέση και το φως του ήλιου. Μου επιβάλλει να παραιτηθώ από το δικαίωμα να έχω έλεγχο πάνω στην εργασία των χεριών και του μυαλού μου, μου επιβάλλει ακόμα να παραιτηθώ από τα δικαιώματα πάνω στον ίδιο μου τον εαυτό: από τη στιγμή που περνάω το κατώφλι του εργαστηρίου μου, δεν ανήκω πια στον εαυτό μου, είμαι κτήμα του αφεντικού μου. Η θρησκεία μου μου επιβάλλει να δουλεύω από μικρός ως τον θάνατό μου, να δουλεύω με το φως του ήλιου και της ασετυλίνης, να δουλεύω μέρα νύχτα, να δουλεύω πάνω στη γη, κάτω από τη γη και μες στη θάλασσα. Να δουλεύω παντού και πάντα.

E: Σου επιβάλλει και άλλα καθήκοντα;

A: Ναι. Να συνεχίζω τη νηστεία όλο το χρόνο. Να ζω με στερήσεις χωρίς να χορταίνω ποτέ. Να καταπνίγω όλες τις σαρκικές μου ανάγκες και τις πνευματικές αναζητήσεις.

E: Σου απαγορεύει ορισμένα είδη τροφής;

A: Μου απαγορεύει να αγγίζω το κυνήγι, τα πουλινικά, το μοσχάκι πρώτης, δεύτερης και τρίτης διαλογής, να γεύομαι τον σολωμό, τον αστακό, τα φρέσκα ψάρια. Μου απαγορεύει να πίνω αγνό κρασί και γάλα έτσι όπως βγαίνει από το μαστάρι της αγελάδας.

E: Ποιες τροφές σου επιτρέπει;

A: Το ψωμί, τις πατάτες, τα φασόλια, το μπακαλιάρο και την ξερή ρέγγα, τα απορρίμματα του κρεοπωλείου, το γελαδινό και αλογίσιο κρέας, τα χοιρινά. Για να ανακτήσω γρήγορα τις εξαντλημένες μου δυνάμεις μου επιτρέπει να πίνω νοθευμένο κρασί, ρακί από πατάτες και “δηλητήριο” από κοκκινογούλι.

E: Και ποια καθήκοντα σου υπαγορεύει απέναντι στον εαυτό σου;

A: Να ροκανίζω τις οικονομίες μου, να ζω μέσα στην βρώμα και την εξαθλίωση. Να φορώ ρούχα σκισμένα, μπαλωμένα, μανταρισμένα, μέχρι να κουρελιαστούν. Να κυκλοφορώ χωρίς κάλτσες και με τρύπια παπούτσια που μουσκεύουν από το βρώμικο παγωμένο νερό των δρόμων.

E: Τι καθήκοντα έχεις απέναντι στην οικογένειά σου;

A: Να απαγορεύω στη γυναίκα και τα παιδιά μου κάθε κοκεταρία, κάθε κομψότητα και εκλέπτυνση. Να τους ντύνω με φτηνοϋφάσματα ίσα για να μη σοκάρουν την αιδώ του μπάτσου. Να τους μάθω να μην παγώνουν το χειμώνα με τα βαμβακερά ρούχα και να μην σκάνε το καλοκαίρι μέσα στα χαμόσπιτα. Να αποτυπώνω στα κεφάλια των μικρών παιδιών μου τους ιερούς κανόνες της εργασίας ώστε να μπορέσουν, από την τρυφερή τους ηλικία, να κερδίσουν τη ζωή τους και να μην ζουν εις βάρος της κοινωνίας. Να τα διδάξω να πλαγιάζουν χωρίς βραδινό και χωρίς φως, να τα εξοικειώσω με την ανέχεια που είναι η μοίρα τους.

E: Ποια είναι τα καθήκοντα που η θρησκεία σου σου επιβάλλει απέναντι στην κοινωνία;

A: Να αυξάνω τον κοινωνικό πλούτο πρώτα με τη δουλειά μου και μετά με τις αποταμιεύσεις μου.

E: Τι σου επιβάλλει να κάνεις με τις οικονομίες σου;

A: Να τις καταθέτω στο Κρατικό Ταμειυτήριο για να καλύπτουν το κρατικό έλλειμμα ή να τις εμπιστεύομαι στις εταιρίες που έχουν ιδρύσει οι φιλάνθρωποι οικονομολόγοι για να τις δανείζουν στα αφεντικά μου. Τις οικονομίες μας πρέπει να τις βάζουμε πάντα στη διάθεση των αφεντικών μας.

E: Σου επιτρέπει να αγγίζεις τις καταθέσεις σου;

A: Όσο το δυνατόν σπανιότερα. Μας επιβάλλει να μην επιμένουμε όταν το Κράτος αρνείται να τις αποδώσει και να παραιτούμαστε από κάθε διεκδίκηση όταν οι φιλάνθρωποι οικονομολόγοι, προλαβαίνοντας τις ανάγκες μας, μας αναγγέλλουν ότι οι οικονομίες μας έγιναν καπνός.

E: Έχεις πολιτικά δικαιώματα;

A: Το κεφάλαιο μου έχει παραχωρήσει την αθώα διασκέδαση να εκλέγω τους νομοθέτες που φτιάχνουν νόμους για να μας τιμωρούν. Αλλά μας απαγορεύει να ασχολούμεθα με την πολιτική και να ακούμε τους σοσιαλιστές.

E: Για ποιο λόγο;

A: Επειδή η πολιτική είναι προνόμιο των αφεντάδων και επειδή οι σοσιαλιστές είναι κατεργάρηδες που μας ληστεύουν και μας κοροϊδεύουν. Μας λένε ότι ο άνθρωπος που δεν εργάζεται δεν πρέπει να τρώει, ότι όλα ανήκουν στους εργάτες αφού εκείνοι τα παράγουν όλα και ότι το αφεντικό είναι ένα παράσιτο που πρέπει να εξολοθρευτεί. Η αγία θρησκεία του Κεφαλαίου μας, διδάσκει, αντίθετα, ότι η σπατάλη των πλουσίων γεννά την εργασία που μας δίνει ψωμί, ότι οι πλούσιοι συντηρούν τους φτωχούς, ότι αν δεν υπήρχαν πλούσιοι, οι φτωχοί θα χάνονταν. Μας διδάσκει ακόμα να μην είμαστε τόσο αφελείς ώστε να πιστεύουμε πως οι γυναίκες και οι κόρες μας θα ήξεραν να ντυθούν με τα μετάξια και τα βελούδα που υφαίνουν, αφού οι ίδιες δεν θέλουν να στολίζονται παρά με κακόγουστα βαμβακερά και πως εμείς δεν θα μπορούσαμε να εκτιμήσουμε τα γνήσια κρασιά και να γευτούμε τα ωραία φαγητά, αφού είμαστε συνηθισμένοι σε απαίσια βοδινά και νοθευμένα ποτά.

E: Ποιος είναι ο θεός σου;

A: Το Κεφάλαιο.

E: Είναι προαιώνιος;

A: Οι σοφότεροι ιερωμένοι μας, οι ανώτεροι οικονομολόγοι, ισχυρίζονται ότι υπήρχε από καταβολής κόσμου. Επειδή τότε ήταν πολύ μικρός, ο Δίας, ο Ιεχωβάς, ο Ιησούς και άλλοι ψευτοθεοί, βασίλεψαν στη θέση του και επ' ονόματί του. Αλλά από το 1500 περίπου, μεγάλωσε και δεν παύει να μεγαλώνει σε όγκο και ισχύ. Σήμερα είναι ο κυρίαρχος του κόσμου.

E: Ο θεός σου είναι παντοδύναμος;

A: Ναι. Η κατοχή του εξασφαλίζει όλα τα επίγεια αγαθά. Όταν αποστρέφει το πρόσωπό του από μια οικογένεια και ένα έθνος, αυτά βυθίζονται στην αθλιότητα και τον πόνο. Η δύναμη του Θεού-Κεφαλαίου μεγαλώνει όσο αυξάνεται ο όγκος του. Κάθε μέρα κατακτά και καινούργια κράτη. Κάθε μέρα μεγαλώνει το κοπάδι των μισθωτών που, σ' όλη τους τη ζωή είναι ταγμένοι να αυξήσουν τον όγκο του.

E: Ποιοι είναι οι εκλεκτοί του Θεού-Κεφαλαίου;

A: Τα αφεντικά, οι καπιταλιστές, οι εισοδηματίες.

E: Πώς σε ανταμείβει ο Θεός σου;

A: Προσφέροντας συνεχώς δουλειά, σε μένα, τη γυναίκα μου και τα μικρά μου παιδιά.

E: Αυτή είναι η μοναδική σου ανταμοιβή;

A: Όχι. Ο Θεός μας επιτρέπει να ικανοποιούμε την πείνα μας καταβροχθίζοντας με τα μάτια τις ορεκτικές βιτρίνες με τα κρέατα και τα τρόφιμα που δεν γευτήκαμε ούτε θα γευτούμε ποτέ, με τα οποία τρέφονται οι εκλεκτοί και οι άγιοι πατέρες. Η καλωσύνη του μας επιτρέπει να ζεστάνουμε τα μουδιασμένα από την παγωνιά μέλη μας κοιτάζοντας τις γούνες και τα παχιά παπλώματα με τα οποία σκεπάζονται οι εκλεκτοί και οι άγιοι πατέρες. Μας παραχωρεί επίσης την εκλεπτυσμένη οπτική απόλαυση να βλέπουμε να περνά εποχούμενη, από τις λεωφόρους και τις πλατείες, η ιερή φυλή των εισοδηματιών και των καπιταλιστών, αστραφτεροί, καμαρωτοί ματσωμένοι, κοιλαράδες, τριγυρισμένοι από ένα συρφετό από βαλέδες με γαλόνια και ψιμυθιωμένες κοκότες. Και καμαρώνουμε στη σκέψη πως αυτά τα θαυμαστά πράγματα, που απολαμβάνουν οι εκλεκτοί και εμείς το στερούμαστε, είναι έργα των χεριών και του μυαλού μας.

E: Οι εκλεκτοί ανήκουν σε διαφορετική ράτσα από τη δική σου;

A: Οι καπιταλιστές πλάστηκαν από τον ίδιο πηλό με τους εργαζόμενους, αλλά επιλέχτηκαν ανάμεσα σε χιλιάδες και εκατομμύρια.

E: Τι έκαναν για να αξίζουν μια τέτοια διάκριση;

A: Τίποτα. Ο Θεός αποδεικνύει την παντοδυναμία του χαρίζοντας την εύνοιά του σε αυτούς που δεν κουράστηκαν να την κερδίσουν.

E: Δηλαδή το Κεφάλαιο είναι άδικο;

A: Το Κεφάλαιο είναι ίδιο η Δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη του όμως ξεπερνά την αδύνατη νόησή μας. Αν το Κεφάλαιο ήταν αναγκασμένο να παραχωρεί τη χάρη του σε εκείνους που την αξίζουν, δεν θα ήταν καθόλου ελεύθερο, η δύναμή του θα είχε όρια. Το Κεφάλαιο επιβεβαιώνει την παντοδυναμία του διαλέγοντας τους εκλεκτούς του, αφεντικά και καπιταλιστές, μέσα από το σωρό των ανίκανων, των μασκαράδων, των τιποτένιων.

E: Πώς σε τιμωρεί ο Θεός σου;

A: Καταδικάζοντάς με στην ανεργία. Με τον τρόπο αυτό με αφορίζουν. Μου απαγορεύουν το κρέας, το κρασί, τη φωτιά. Με καταδικάζουν να πεθάνω της πείνας, εγώ, η γυναίκα μου και τα παιδιά μου.

E: Ποια σφάλματα πρέπει να διαπράξεις για να καταδικαστείς στην ανεργία;

A: Κανένα. Το Κεφάλαιο αρέσκεται να επιβάλλει την ανεργία για λόγους που το μικρό μυαλό μας αδυνατεί να συλλάβει.

E: Ποιες είναι οι προσευχές σου;

A: Δεν προσεύχομαι καθόλου με λόγια. Η δουλειά είναι η προσευχή μου. Κάθε προφορική προσευχή θα παρενοχλούσε την αποδοτική προσευχή της δουλειάς, την μόνη προσευχή που είναι αρεστή γιατί είναι η μόνη χρήσιμη και επικερδής για το Κεφάλαιο, η μόνη που δημιουργεί υπεραξία.

E: Πού προσεύχεσαι;

A: Παντού: στη θάλασσα, στη στεριά και κάτω από τη γη, στους αγρούς, τα ορυχεία, τα εργαστήρια και τα μαγαζιά. Για να γίνει δεκτή η προσευχή μας και να ανταμειφθεί, πρέπει να θυσιάσουμε στο Κεφάλαιο τη βούλησή μας, την ελευθερία και την αξιοπρέπεία μας. Πρέπει να σπεύδουμε σε κάθε

χτύπημα της καμπάνας, σε κάθε σφύριγμα της μηχανής. Και αφού προσευχηθούμε, πρέπει, σαν αυτόματα, να κουνάμε πόδια και χέρια, να λαχανιάζουμε και να ιδρωκοπάμε, να τεντώνουμε τους μυς, να εξαντλούμε τα νεύρα μας. Πρέπει να είμαστε ταπεινόφρονες, να ανεχόμαστε υπάκουα τις παραφορές και τις βρισιές του αφεντικού μας και των βοηθών του, αφού αυτοί έχουν πάντα δίκιο, ακόμα και όταν φαίνεται ότι έχουν άδικο. Πρέπει να ευχαριστούμε το αφεντικό όταν περικόπτει τον μισθό μας και παρατείνει τις ώρες εργασίας, αφού ό,τι κάνει είναι σωστό και για το καλό μας. Πρέπει να νιώθουμε περήφανοι όταν το αφεντικό και οι βοηθοί του χαϊδολογάνε τις γυναίκες και τις κόρες μας, αφού ο Θεός μας, το Κεφάλαιο, εκτός από το δικαίωμα να αποφασίζουν για τη ζωή και το θάνατό των μισθωτών, τους παραχωρεί και το δικαίωμα να βάζουν χέρι στις εργαζόμενες. Αντί να παραπονεθούμε, αντί να βράσουμε από θυμό, αντί να απεργήσουμε, αντί να επαναστατήσουμε, πρέπει να υπομένουμε όλη τη δυστυχία, να τρώμε βρώμικο ψωμί και να πίνουμε λασπωμένο καφέ. Αφού για να τιμωρήσει την ανυπακοή μας, το Κεφάλαιο σπλίζει το αφεντικό με κανόνια και τουφέκια, με φυλακές και εξορίες, με γκιλοτίνες και αγχόνες.

E: Μετά το θάνατο, ποια θα είναι η ανταμοιβή σου;

A: Πολύ μεγάλη. Μετά το θάνατο, το Κεφάλαιο θα με αφήσει να κάτσω και να ξαποστάσω. Δεν θα υποφέρω πια από το κρύο και την πείνα, δεν θα αγωνιώ για το καθημερινό ψωμί, ούτε για εκείνο της επόμενης μέρας. Θα απολαμβάνω την αιώνια ανάπαυση του τάφου.

Από το βιβλίο του Πωλ Λαφάργκ, Η θρησκεία του κεφαλαίου